

csányi Ignácnál van; 1876-ban másodszor is nősült és a színipályának búcsút mondva, hivatalnok lett. Első neje: *Albisi Anna*, kedvelt színésznő (L. o.). Második neje: *Fábrizi Gizella*, énekesnő. Munkái: »Az öntömlőcök, vagy egy velencei fogoly«, dráma 3 felv. (Ford. Hugo Victor után.) »A szerencse bolondjai«, írta Weichert. (Bem. 1878-ban.) »A Cukorcsalád Farkasfalván, vagy aki nem várja a feleségét.« Vigj. 3 felv. Irta: Blum K. Bem. 1878-ban.

Dezső Vilmos, színész, sz. 1882. febr. 13-án, *Budapesten*. Színpadra lépett 1907-ben.

Dezsőfi László, színész, sz. 1890. jan. 24-én, *Mindszenten*. A gimnáziumot Szarvason járta, majd Budapesten érettségizett. Ezután Rákosi Szidi színészkoláját látogatta, majd 1908-ban Palágyi Lajos miskolci színtársulatánál kezdte a pályát. Innen a Royal Orfeum szerződött, ahol 12 évig működött. Ezután filmhez került. A háború alatt utász-főhadnagy volt és 7 kitüntetést kapott. Küzdött a Doberdón, Szerbiában. Ezután ismét visszatért a Royal Orfeumhoz, ahol az »Aranymadár« c. operett főszerepét 300-szor játszotta. 1927-ben Berlinben vilámmoszerencsétlenség miatt a filmezést abba kellett hagynia.

Diákhely a színházban (ma már csak vidéken), annak a nézőtéri-résznek a neve, ahol a tanulóifjúság szokott elhelyezkedni.

Diákiilon flastrom (másképp: deák-flastrom), az a sárgaszínű tapasz, amellyel a színész az orrát, fülét, állát, tettség szerint megnagyobbítja. Ha a maszkja kész, utána testszínnel és halvány piros festékekkel behúzza. Az úttörő színészek bajszait is ezzel ragasztották fel.

Dialog, a párbeszéd görög neve. (Lásd róla részletesen: Rakodczay Pál: »A színészet rendszere« c. könyvét. Budapest, 1882. 154. oldaltól.) Ellentéte: monolog. (L. o.)

Diátristá-nak is hívták hajdan a magyar színészt, a latin theatrista szó átformálásából.

Dicenta A., olasz író »Juan Jose« c. 3 felv. drámáját bemutatta Grasso Giovanni, szicíliai társulata a Magyar Színházban, 1908. okt. 25-én.

Dickens Charles, angol regényíró, sz. 1812. febr. 7-én, *Landportban*, megh. 1870. jún. 9-én, *Gadshillben*, Rochester mellett. Korán ismerte meg az életet, majd az irodalomnak szentelte tehetségét. Színműve: »Karácsony«, drámai látványosság 5 felv. Zen. szerz.: Barna Izsó, bem. 1901. dec. 13-án, Népszínház. »Az élet harca« c. vígjátékát a moszkvai Művész Színház együttese a Fővárosi Operett Színházban bemutatta 1925. jún. 3-án. »A tűzhely tücske, v. a házi tücsök.« Zen. szerz.: Goldmark K. (Lásd Goldmark alatt).

Dicséző versek. Pesten 1794. jún. 6-án a »Báthory Mária« előadásán szórtak először a színházban dicsőítő verseket. Később, körülbelül az 1820-as évek táján lett divatos, hogy a kedvelt színészek, színésznők tiszteletére a színházban dicséző verseket szórtak szét a közönség közt, amiket előzőleg az ünnepeltnek nyújtottak át. A »Honművész«, »Regélő«, »Hölgyfutár«, régi évfolyamaisok dicséző verset közöltek. *Déryné* az ilyen verseket megőrizte és hűres naplójában megörökítette. Ez a kultusz a 80-as évekig állt fenn, azután letűnt.

Dicsőffy Loránd, a vidéki színész karikatúrájának neve. Ágai Adólf csinálta, a »Borsszem Jankó« c. élelap egyik kedvelt figurája. A nagyhangú, frázisos, tehetségtelen színészt gúnyolta vele, aki a legegyszerűbb dolgokat is tragikus páthosszal mondja.

Diczig Hugó Lajos, színész, sz. 1895. dec. 15-én, *Budapesten*. Színpadra lépett 1923. máj. havában.

Didur Ádám, francia énekes színész, 1908. ápr. 19-én vendégszerepelt a Magyar Kir. Operaházban, a »Faust« Mefisztójában.

Dienzl Oszkár, zeneművész, sz. 1877. márc. 7-én, *Budapesten*, megh. 1925. dec. 26-án, u. o. 1899. ápr. 11-én Makó Lajoshoz szerződött a Budai Színkörbe. Mint zongoraművész szerepelt a fővárosban, 1900-